

تولید مسابقه سرنخ سرآغاز فصلی جدید از تولیدات تلویزیونی بوده و موجب مسرت است که پلیس در همکاری با شبکه نسیم برای تولید یک اثر فاخر و تأثیرگذار بسیار موفق عمل کرده‌است. امید است تولید و پخش این برنامه تلویزیونی بر مخاطب ادامه یافته و شاهد تولید آثار تلویزیونی مشترک باشیم تا ضمن حمایت از استعدادهای جوان، بتوان از هنر در کاهش آسیب‌های اجتماعی بهره جست.

هر قسمت دو نفر دستیار به کمک کارآگاه آمده و پس از دریافت پرونده با بازجویی منطقی متهمان براساس دلیل اتهام و سرنخ‌های موجود باید به پاسخ درست دست پیدا کنند. در نامه سرتیپ محمد قنبری خطاب به سیدمحمدرضا خوشرو آمده است: بی‌شک هنر یکی از نعمات الهی است که در وجود بشر به ودیعه گذاشته شده و می‌تواند انسان را به متعالی‌ترین درجات انسانیت نایل آورد.

رئیس پلیس آگاهی فراجا با ارسال تقدیرنامه‌ای خطاب به مدیر شبکه نسیم از تولید و پخش مسابقه تلویزیونی «سرنخ» تقدیر و به این نکته اشاره کرد که برنامه‌های این چنینی به کاهش آسیب‌های اجتماعی کمک می‌کنند. در برنامه سرنخ به تهیه‌کنندگی و کارگردانی آریا طاهری سعی بر آن است که برخی از پرونده‌های واقعی پلیس آگاهی تبدیل به چالشی برای شرکت‌کنندگان به عنوان دستیار کارآگاه شود و در

سپیده‌اشرفی
گروه رسانه

سوله بزرگی حوالی پاسداران است که اگر رد و نشانی از مسابقه «قهرمان» بگیري به نزدیک یک پرده بزرگ و تیره هدایت می‌کنند تا مجوزهای ورود صادر شود. در حین انتظار و در همان دقایق اندک برای ورودم به پشت‌صحنه، پرده بزرگ را آرام کنار می‌زنم و شرکت‌کننده‌ای را می‌بینم که در حال تاب‌خوردن در یکی از سازه‌های مسابقه است. تیموری و قیاسی از همان بالای باکس مجری‌ها با هیجان نگاهش می‌کنند که شرکت‌کننده یکباره پایین می‌افتد و رد آب به کنار باکس می‌ریزد. کافی است رد پای خیس همین شرکت‌کننده خسته که نفس‌هایش به شماره افتاده را دنبال کنی تا به پشت‌صحنه برسی. رد پای خیس، عمر اندکی دارد چون عوامل پشت‌صحنه هر لحظه در تدارک هستند تا زمین خشک باشد و مسابقه در تمیزترین و عادی‌ترین شکل آن برگزار شود. یک سوله مستطیل‌شکل که شاید ظاهر آن در قاب تلویزیون نقش ببندد اما وارد که می‌شوی، بیشتر از ۲۰۰ نفر در گرمای خرداد و آن سوله دم‌کرده در تلاش هستند تا خروجی آن، همان هیجانی شود که در قاب شبکه سه می‌بینیم. گزارش پیش‌رو، روایت جام‌جم از پشت‌صحنه یک مسابقه با نام قهرمان است که تلاش کرده جدای از نمونه‌های خارجی آن، با نقش و نمادهای ایرانی باشد و فرصتی شود برای جوانان ایرانی تا قدوقامت‌شان را با قواره‌های جهانی همسان کنند. با این روایت همراه شوید تا نفس‌به‌نفس از جزئیات ساخت این برنامه بزرگ بخوانید.

رد پای خیس شرکت‌کننده‌ای که در آب افتاده، به پشت‌صحنه کشیده می‌شود. خیسی یعنی در آب افتادن و حذف. شاید برای همین است که وقتی رد پایش را دنبال می‌کنم، می‌بینم که چطور با بی‌میلی پایش را روی زمین می‌کشد تا بالاخره به پشت‌صحنه برسد. چشم می‌اندازد تا کسی را ببیند و با او همدردی کند. هم‌تیمی‌ها کنارش می‌آیند. بغض امانش نمی‌دهد و به یکباره زیر گریه می‌زند. تصورش هم سخت است. کسی که قهرمان یکی از رشته‌های ورزشی است گوشه‌ای نشسته و سر در گریبان با کسی حرف نمی‌زند. تیمش روحیه‌شان را باخته‌اند. مدام دور و اطراف مدیر تیم قهرمانان می‌گردند تا شاید راهی برای بازگشتش پیدا کنند. رنگ باخته‌اند و با ناامیدی بقیه بازی را نظاره می‌کنند. قهرمان برای هرکسی که در آن شرکت می‌کند جدی است. آن قدر جدی که ورزشکاران ابایی از اشک و خشم ندارند و ابایی از این ندارند که اگر هم‌تیمی بعدی‌شان در آب بیفتد، چیغ بزنند و با مشت به کیسه‌پوکس پشت‌صحنه بکوبند. کمی بعد که با تهیه‌کننده صحبت می‌کنم، به این نکته هم اشاره می‌کند که تیم حذف‌شده از مرحله قبل هنوز هم به دنبال راهی برای بازگشت به مسابقه است. می‌گوید خیلی‌های‌شان خواب و خوراک ندارند و همین یعنی قهرمان برای‌شان جدی است. البته تپ‌وتاب فقط در میان شرکت‌کنندگان نیست؛ عوامل تولید اگر بیشتر از شرکت‌کنندگان دوندگی نکنند و عرق نریزند، کمتر از آنها نیستند. با آنها اشک می‌ریزند و می‌خندند. یک خانواده شده‌اند و برای یک نتیجه تلاش می‌کنند. باورش سخت است اما نزدیک به ۱۲ تا ۱۳ دوربین در حین برگزاری مسابقه و ۱۶ دوربین به شکل آفلاین، قدم‌به‌قدم با ورزشکاران همراه می‌شوند تا حتی ثانیه‌ای از رقابت‌ها از قاب دوربین خارج نشود. هم‌زمان شش باکس تدوین مشغول به کار است تا خروجی برنامه به‌موقع به آنتن برسد. در حین مشغول بودن عوامل، دقایقی فرصت می‌شود تا با تهیه‌کننده برنامه صحبت کنم. محمدحسین سعادت درخصوص حساسیت‌های مرحله فینال به «جام‌جم» می‌گوید: فینال خیلی مرحله حساسی است. چون تیم‌ها با انگیزه آمده‌اند و برای‌شان مهم است که این بازی‌ها را چطور پشت‌سر بگذارند.

رقابت‌هایی که گروهی شد

سعادت جزئیات بیشتری از مراحل فینال بیان می‌کند که تصویر واضح‌تری را برای مخاطبان رقم می‌زند: فینال در سه مرحله برگزار می‌شود. ۱۰ نفر فینالیست، هرکدام سه نفر را به عنوان یار انتخاب کردند تا فینال به شکل گروهی برگزار شود. کاپیتان‌ها هم در این مرحله با هم رقابت می‌کنند که تأثیرگذار اصلی را در این مرحله بیشتر می‌کنند. این مرحله شامل یک چهارم نهایی، نیمه‌نهایی و در نهایت فینال است. این مراحل به‌صورت حذفی است و تیم‌ها با هم مسابقه می‌دهند و در دو شب، یک تیم حذف می‌شود و دیگری بالا می‌رود. وقتی هم یک تیم به‌طورکلی حذف شود، تیم بعدی به شکل گروهی بالا می‌رود. مسابقه دو تیم هم در دو قسمت انجام می‌شود. یک قسمت رقابت یارهای کاپیتان‌ها با هم، و شب بعد، رقابت خود کاپیتان‌هاست. به گزارش جام‌جم، در حین صحبت‌های سعادت، گروهی در حال تماشای رقابت‌هایی است که هم‌زمان در حال برگزاری در سالن اصلی می‌باشد. یکی از آنها در آب افتاده و پای خیس و حوله‌به‌دوش، هیجان بازی نفر بعدی را تماشای می‌کند. صورتش گل انداخته و نفس‌اش بند آمده. هنوز نفس راحت از رقابت خودش نکشیده و پای مانپونر پشت‌صحنه بالا و پایین می‌رود تا سرنوشت تیمش را دنبال کند. وقتی آخرین نفر هم در آب می‌افتد، التهاب پشت‌صحنه بازمم بیشتر می‌شود. یک گروه فریاد شادی سر می‌دهد و گروه دیگر، احساس می‌کند همه چیزش را باخته. ترکیبی از غم و شادی که رنگ و رخ مسابقه را تندتر می‌کند. چیزی که در این مرحله به خوبی

«جام‌جم» از پشت صحنه یک برنامه پرمخاطب در گفت‌وگو با عوامل گزارش می‌دهد

هیجان «قهرمان»

را در معرض نمایش قرار دهند. برنامه‌ای مثل

قهرمان می‌تواند باعث شود هم ورزش به

نمایش گذاشته شود و هم توانمندی‌های شرکت‌کنندگان. افرادی که پودر می‌خورند یا آمپول می‌زنند که بدن زیبایی داشته باشند، اصلاً نمی‌توانند در برنامه ما موفق شوند در عین حال با وزارت ورزش و فدراسیون‌ها صحبت کردیم که بتوانیم سه تیم اول را به کمپ‌های تیم ملی رشته‌های مرتبط معرفی کنیم.

یک وقفه اجباری

به گزارش جام‌جم، تنها چیزی که ممکن است یک وقفه اجباری و آنی در مسابقه ایجاد کند، آسیب‌دیدگی شرکت‌کنندگان است. بعد از صحبت‌های تهیه‌کننده وقتی یکی از شرکت‌کنندگان در تلاش برای ثبت رکورد جدید و فتح منحنی بلند مسابقه است، مج پایش آسیب می‌بیند و با فریاد اوست که یکباره کل سوله مسابقه، ساکت می‌شود. تیم امداد وارد صحنه می‌شود تا به وضعیت جسمی او رسیدگی کند. گروه او در پشت صحنه رنگ باخته‌اند و احساس می‌کنند امیدی برای ادامه مسابقه ندارند. این فقط یکی از سختی‌های ضبط مرحله فینال یک مسابقه است. هرچند تیم قهرمانان در تلاش است پنت صحنه را مدیریت کند تا انگیزه دیگر بازیکنان از دست نرود.

گفت‌و شنود

ماجرای زندگی لاکی از کجاکلید خور

کردیم وقتی شرکت‌کنندگان در حال رقابت هستند، ملاحظه آنها را کنیم تا وقفه‌ای در رقابت ایجاد نشود. من دوست داشتم قدری این طنز در حین رقابت کمتر باشد چون ورزش می‌کنم و می‌دانم احتمال حواس‌پرتی برای ورزشکاران وجود دارد و در عین حال، ایجاد وقفه باعث سردشدن بدن ورزشکار و کم‌شدن انعطاف بدنی‌اش می‌شود. الان جای این طنز تا حدی جا افتاده و امیدوارم در فصل‌های بعد تنوع این طنز بیشتر باشد. تلاش می‌کنیم در فصل‌های بعد، طنز برنامه قدری متفاوت اما به همین شیوه باشد.»

مدل اجرای او و قیاسی، در نوع خود یک تناقض تمام‌عیار است. تیموری درباره صحبت‌هایی که میان‌شان رد و بدل می‌شود، می‌گوید: دیالوگ‌های بین من و آقای قیاسی، کلاً بداهه است. برخی موارد از طرف نویسنده پیشنهاد می‌شود و برخی هم توسط خودمان است. سعی می‌کنیم این بداهه‌ها تا جایی باشد که چارچوب مسابقه به هم نریزند. خودم ابتدا با برخی پیشنهادهایی که برای این شوخی‌ها و صحبت درباره لاکی (لاک پشت برنامه) مطرح می‌شد مخالفت می‌کردم اما بعد می‌دیدم که خیلی خوب از آن استقبال می‌شود و در برنامه نشسته‌است.

حضور فردی مثل یوسف تیموری کافی است تا تاب و تاب مسابقه هم‌زمان با هیجان، با طنز هم همراه شود؛ از خوش و بش کردن با تماشاچیان گرفته تا شوخی‌های مخصوص خودش که از پسرش لاکی حرف بزند و فضای یک رقابت جدی را با شوخی همراه کند. تیموری توانسته جاشنی طنز را به یک برنامه ورزشی اضافه کند. البته یک دقیقه هم یک جاباند نمی‌شود و گفت‌وگو با او چالش‌های خاص خودش را دارد. اما همراه‌بودن و مهربانی همیشگی‌اش به کمکم می‌آید تا چند دقیقه‌ای با او هم‌کلام شوم.

تیموری در خصوص شیوه بیان طنز و بده‌بستان‌هایش با ایمان قیاسی به جام‌جم می‌گوید: «وقتی پیشنهاد اجرای مسابقه را به من دادند، سرب‌کار بودم که نتوانستم قبول کنم. مسابقه به دلیل پیش‌تولید زیادی که داشت قدری با وقفه همراه شد و دوباره پیشنهاد اجرا مطرح شد. به‌طور کلی تم ورزشی کار را دوست داشتم چون خودم ورزش می‌کنم. البته من نمی‌توانم مثل مجری‌ها کار کنم و مدلی که مطرح شد این بود که یک ترکیب متفاوت در کنار ایمان قیاسی داشته‌باشیم که پیشنهاد خود تهیه‌کننده و سازمان بود. به‌نظرم این ترکیب درست بود چون ایمان قیاسی خط جدی را جلو می‌برد و من در حین اجرا، لحظات طنز ایجاد می‌کنم. تلاش

سیما

مهارت‌ورزی در شوتبال

از جمله مسابقاتی که رنگ و بوی ورزشی داشت و مخاطبان بسیاری را به سمت خود کشاند، برنامه شوتبال به تهیه‌کنندگی مقدا مومن‌نژاد و کارگردانی محمد پیوندی بود. این برنامه در فصلی با اجرای سوگل طهماسبی و علی‌عامل روی آنتن رفت. فصل اول مسابقه شوتبال با استقبال خوب تماشاچیان روبه‌رو شد و در مجوریت این مسابقه مهارت شرکت‌کننده‌ها در بازی با توپ است و نزدیک به ۸۰ درصد بخش‌های مسابقه به نوعی با توپ انجام می‌شد. همچنین مهارت شرکت‌کنندگان در بازی با توپ مانند شوت، پرتاب و بسیاری دیگر از تکنیک‌های فوتبال به شکل چالشی مورد آزمایش قرار می‌گرفت. این برنامه در آغاز و فصل نخست خود با حضور هم‌مان‌های شناخته‌شده و محبوب توانست جایگاهش را میان برنامه‌های شبکه نسیم بیابد. استفاده از ظرفیت قهرمانان و شخصیت‌های خاص و موفق از دیگر اقدامات سازندگان این برنامه بود. از دیگر نقاط جذاب این برنامه می‌توان به حضور بانوان برای اولین بار در یک مسابقه هیجانی و فیزیکی تلویزیونی اشاره کرد که مخاطبان بسیاری را با خود همراه کرده‌بود.

خاطره

رقابت مردان آهنین

«قوی‌ترین مردان ایران» را هم باید از دیگر برنامه‌های ورزشی محور دانست که به شکل یک رقابت در تلویزیون پخش می‌شد. مردان آهنین یا قوی‌ترین مردان ایران یک مسابقه ورزشی تلویزیونی برای انتخاب قوی‌ترین مرد ایران و اعزام آنها به مسابقات جهانی بود که در سال‌های ۱۳۷۷، ۱۳۸۰، ۱۳۸۳، ۱۳۹۱ و ۱۳۹۷ از شبکه سه سیما پخش شد. ایده اولیه این برنامه توسط امید محمدی‌امیری (رئیس سابق کنفدراسیون قوی‌ترین مردان آسیا) شکل گرفت و نخستین سری این مسابقات با عنوان قوی‌ترین مردان ایران در سال ۱۳۷۷ به کارگردانی و تهیه‌کنندگی اوتیه‌شه و روی آنتن رفت. این مسابقات به‌صورت هفتگی و طی ۲۶ هفته از شبکه سه سیما پخش شد و با قهرمانی محراب فاطمی خاتمه یافت. این برنامه بعدها به «مردان آهنین» تغییر نام داد. داور اصلی این برنامه فرامرز خودنگاه بود که عبدا... فلاحی‌نژاد (۱۳۸۳ - ۱۳۸۰)، مهدی فاطمی (۱۳۸۵ - ۱۳۸۴)، محراب فاطمی (۱۳۸۸ - ۱۳۸۶) و علی داداشی (۱۳۸۹) به عنوان داوران کمکی با او همکاری می‌کردند. برنامه یادشده را باید ازجمله اولین برنامه‌هایی دانست که در حوزه ورزش و رقابت، روی آنتن تلویزیون می‌رفت.